

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ: 233/2014

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Α' ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίαση της 18^{ης} Ιουνίου 2014

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Μιχαήλ Απέσσος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Κων/νος Χαραλαμπίδης, Στυλιανή Χαριτάκη, Γαρυφαλλιά Σκιάνη, Κων/νος Κατσούλας, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αλέξανδρος Ροϊλός, Κυριακή Παρασκευοπούλου, Ελένη Πασαμιχάλη και Χριστίνα Διβάνη, Νομικοί Σύμβουλοι.

Εισηγητής: Δημήτριος Μακαρονίδης, Νομικός Σύμβουλος.

Ερώτημα: Με αριθμό πρωτ. ΕΜΕΙΣ Α 1058822 ΕΞ 2014/7.4.2014, της Διεύθυνσης Επιχειρησιακή Μονάδα Είσπραξης της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογικών Ελέγχων και Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, που υπεβλήθη προς το Ν.Σ.Κ. και χρεώθηκε στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου Υπουργείου Οικονομικών με την με αριθμό 52436/48216/14.4.2014 εντολή του Προέδρου του Ν.Σ.Κ.

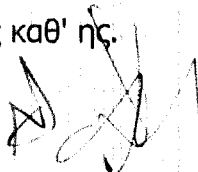
Περίληψη ερωτήματος: 1) Προσδιορισμός της υποχρέωσης συμμορφώσεως τρίτου προς το περιεχόμενο προσωρινής διαταγής αναστολής εκτελέσεως κατασχέσεως εις χείρας τρίτου. 2) Χρονικό σημείο που ανατρέχει η προσωρινή διαταγή και τρόπος υλοποίησεως αυτής, α) στην περίπτωση που ο τρίτος έχει ήδη αποδώσει στο κατασχόν Δημόσιο το ποσό της κατασχεμένης απαιτήσεως, β) στην περίπτωση που δεν έχει αποδώσει ο τρίτος το ίδιο ποσό λόγω μη παρόδου της 8ημέρου προθεσμίας από την επίδοση του κατασχετηρίου (άρθρο 30 παρ. 2 ΚΕΔΕ) και της 10ημέρου προθεσμίας από την δήλωση του πιστωτικού ιδρύματος

(άρθρα 30Α και 30Β ΚΕΔΕ), γ) στην περίπτωση παρόδου της κατά τα ανωτέρω προβλεπομένης στον ΚΕΔΕ προθεσμίας αποδόσεως των κατασχεθέντων, χωρίς ο τρίτος να τα αποδώσει.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, γνωμοδότησε ως ακολούθως:

I. Το με αριθμό πρωτ. ΕΜΕΙΣ Α 1058822 ΕΞ 2014/7.4.2014, της Διεύθυνσης Επιχειρησιακή Μονάδα Είσπραξης της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογικών Ελέγχων και Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, του Υπουργείου Οικονομικών, που υπογράφεται από τον Γενικό Γραμματέα Εσόδων του ανωτέρω Υπουργείου, αναφέρει τα ακόλουθα, που προκύπτουν από τα στοιχεία του φακέλου:

Ότι, στο πλαίσιο της αρμοδιότητας της η «Ειδική Ομάδα Είσπραξης Οφειλών» (η οποία καταργήθηκε με την Α.Υ.Ο. Δ6Α 1007253 ΕΞ2012 ΦΕΚ Β'62/25-1-2012 και της οποίας οι αρμοδιότητες ήδη ασκούνται από την ερωτώσα υπηρεσία) εξέδωσε το υπ' αρ. πρωτ. 300/14-04-2011 κατασχετήριο κατά της εταιρείας με την επωνυμία «Α.Ε. Κ.Τ. – Ι. Τ. και Υιοί Α.Β.Ε.» για συνολική οφειλή προς το Δημόσιο ποσού 2.676.298,47 ευρώ, κατά τον ενσωματωμένο στο κατασχετήριο με α/α 582/2011 πίνακα χρεών Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών, εις χείρας της τρίτης εταιρείας «Π.Α.Ε. Α.Τ.Ε.», με διακριτικό τίτλο «Γ.», για τις απαιτήσεις της καθ' ης από εμπορικές συναλλαγές. Η κατάσχεση επιβλήθηκε στις 18-04-2011, κατά την υπ' αρ. 4372ΣΤ'/18-04-2011 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Κωνσταντίνου Κωνσταντάκου. Η τρίτη δήλωσε την 26.4.2011 ότι είχε συνάψει με την καθ' ης οκτώ συμβάσεις παραχώρησης της χρήσης τμημάτων χώρων εντός οκτώ καταστημάτων της (υπεραγορών), προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως παραδοσιακά κρεοπωλεία. Κατά τους όρους των συμβάσεων αυτών η τρίτη, κατά δήλωσή της, όφειλε να καταβάλει στην αντισυμβαλλόμενη της - ήδη καθ' ης - στο πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε μήνα ποσοστό 92% επί των πωλήσεων του προηγούμενου μήνα. Δήλωσε, επίσης, ότι συμμορφούμενη προς το κατασχετήριο θα απέδιδε τα κατασχεθέντα στο Δημόσιο, σε πίστωση της οφειλής της καθ' ης.

Ότι, παραλλήλως, η καθ' ης άσκησε ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών τη με Γ.Α.Κ. 11915/21-04-2011 ανακοπή κατά του κατασχετηρίου και επί αυτής τη με Γ.Α.Κ. 11917/21-04-2011 αίτηση αναστολής εκτέλεσης με αίτημα προσωρινής διαταγής, το οποίο απορρίφθηκε. Κατά της άρνησης χορήγησης προσωρινής διαταγής η καθ' ης άσκησε τη με Γ.Α.Κ. 12409/29-04-2011 αίτηση ανάκλησης. Επί αυτής εκδόθηκε η υπ' αρ. 586/13-05-2011 Διαταγή, σύμφωνα με την οποία *«δέχεται το αίτημα έκδοσης προσωρινής διαταγής αναστολής εκτέλεσης της προβαλλόμενης πράξης (ενν. του κατασχετηρίου) έως την έκδοση της απόφασης επί της αίτησης αναστολής».*

Ότι, επί του με αριθ. πρωτ. 211/7.6.2011 ερωτήματος της υπηρεσίας Ειδικής Ομάδας Είσπραξης Οφειλών προς την τρίτη, σχετικά με το ακριβές ποσό που δεσμεύτηκε σε εκτέλεση του κατασχετηρίου για τους μήνες Μάιο και Ιούνιο 2011, η τρίτη απάντησε με το από 20-06-2011 έγγραφο της ότι στις 27.4.2011 κατήγγειλε τις συμβάσεις με την καθ' ης και, στις 28.4.2011 συνήψε νέες, με άλλη εταιρεία. Ότι, ως προς τις κατασχεθείσες απαιτήσεις της καθ' ης που αφορούσαν το μήνα Απρίλιο 2011 και έπρεπε - κατά τη δήλωση της - να αποδοθούν στο Δημόσιο το πρώτο δεκαπενθήμερο του Μαΐου 2011, η τρίτη απάντησε ως εξής: *«...Δεσμεύσεις, εξάλλου του μηνός Απριλίου 2011 ... όπως η δοθείσα προκαταβολή των 100.000 ευρώ την 16/5/2011 και η εκκαθάριση του μηνός Απριλίου 2011, η οποία κατεβλήθη την 25/5/2011 από 66.277,22 ευρώ, δεν ισχύουν αφού ο κ. Δικαστής ανέστειλε την εκτέλεση της με αρ. 300/14-04-2011 Πράξης μέχρι τη συζήτηση της εκκρεμούσας απήρεως αναστολής. Τέλος σας γνωρίζουμε ότι, ενόψει και του πολύ καλού παρελθόντος μας στις σχέσεις μας με την αρμόδια Δ. Ο. Υ. Φ. Α. Ε.Ε Αθηνών, δεσμεύσαμε τις αξιώσεις της οφειλέτριας εταιρείας όπως ορίζει ο νόμος, όμως δεν μπορούσαμε να ενεργήσουμε αντίθετα με την απόφαση του κ. Δικαστού.».*

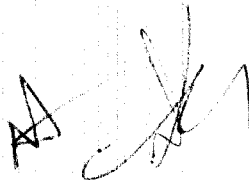
Ότι, εν συνεχεία, εκδόθηκε η υπ' αρ. 2286/23-06-2011 απόφαση του ίδιου δικαστηρίου με την οποία έγινε εν μέρει δεκτή η αίτηση αναστολής και διατάχθηκε η αναστολή εκτέλεσης του κατασχετηρίου ως προς το ποσό του ενός εκατομμυρίου (1.000.000) ευρώ (επί συνολικής οφειλής προς το Δημόσιο 2.676.298,47 ευρώ) έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας ανακοπής. Κατά της απόφασης η καθ' ης άσκησε τη με Γ.Α.Κ. 23565/18-08-2011

αίτηση ανάκλησης κατ' άρθρο 205 παρ. 5 Κ.Δ.Δ. επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αρ. 4150/16-11-2011 απορριπτική απόφαση.

Εν συνεχεία η ερωτώσα υπηρεσία αναφέρει, ως κρίσιμες και ισχύουσες, τις διατάξεις των άρθρων 30 επ. του Κ.Ε.Δ.Ε. και 200, 202, 204 παρ.3, 205 παρ.1 και 5, 217 παρ.1, 225 και 228 παρ.1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, για την ερμηνεία και εφαρμογή των οποίων προβληματίζεται και παραθέτει τα ακόλουθα:

Ότι, κατά την άποψη της υπηρεσίας, το περιεχόμενο της υπό κρίση προσωρινής διαταγής του δικαστή έχει την έννοια ότι μ' αυτήν δίδεται διαταγή (ως περιληπτική απόφαση) να μην εκτελεστεί εν όλω η πράξη της αναγκαστικής κατάσχεσης. Ήδη όμως από την υποβολή της θετικής δήλωσης της τρίτης έχουν επέλθει τα αποτελέσματα της κατάσχεσης, ήτοι έχει χωρήσει αυτοδικαίως η αναγκαστική εκχώρηση της απαίτησης της καθ' ης οφειλέτιδας προς το κατασχόν Δημόσιο (άρ. 30 παρ. 3 Κ.Ε.Δ.Ε). Αυτό που δεν έχει ολοκληρωθεί είναι η απόδοση των κατασχεθέντων. Ως εκ τούτου, και με περαιτέρω επιχείρημα από τη διάταξη του άρθρου 202 παρ. 4 Κ.Δ.Δ., η αναστολή εκτέλεσης της κατάσχεσης δεν μπορεί παρά να αφορά το σκέλος μόνο της απόδοσης των κατασχεθέντων, το οποίο δεν έχει ακόμη εκτελεστεί. Υπό αυτήν την έννοια η τρίτη οφείλει - και μέχρι την έκδοση απόφασης επί της αίτησης αναστολής - να απέχει από οποιαδήποτε καταβολή είτε προς το Δημόσιο είτε προς την καθ' ης η κατάσχεση. Διαφορετική θεώρηση, όπως αυτή που ακολούθησε τελικά η τρίτη καταβάλλοντας στην καθ' ης συνολικά το ποσό των 166.277,22 ευρώ στο διάστημα ισχύος της προσωρινής διαταγής, οδηγεί στο να υποκαθιστά τη δικαστική κρίση κατά το πρώτον επί της αίτησης αναστολής, κατά το δεύτερον επί της ανακοπής.

Και τέλος, ότι, κατόπιν των ανωτέρω και δεδομένου ότι δεν υπάρχει σχετική εγκύκλιος διαταγή ούτε και νομολογία των δικαστηρίων για τα θέματα της προσωρινής δικαστικής προστασίας ειδικά ως προς την ανακοπή στην κατά Κ.Ε.Δ.Ε. αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας τρίτου, ερωτάται:

1) Πώς προσδιορίζεται η υποχρέωση συμμόρφωσης του τρίτου προς το περιεχόμενο της προσωρινής διαταγής αναστολής εκτέλεσης κατάσχεσης εις χείρας τρίτου.

2) Σε ποιο χρονικό σημείο ακριβώς ανατρέχει η προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης και πώς υλοποιείται αυτή,

α) εάν ο τρίτος έχει ήδη αποδώσει στο κατασχόν Δημόσιο τα χρήματα από την κατασχεμένη απαίτηση β) εάν ο τρίτος δεν έχει προβεί σε απόδοση, καθόσον δεν έχει παρέλθει κατά περίπτωση η εκ του άρθρου 30 παρ. 2 προθεσμία των οκτώ ημερών από την επίδοση του κατασχετηρίου ή η εκ του άρθρου 30 Α Κ.Ε.Δ.Ε. και 30 Β παρ. 2 Κ.Ε.Δ.Ε. προθεσμία των δέκα ημερών από τη δήλωση του πιστωτικού ιδρύματος

γ) εάν έχει παρέλθει η κατά τα ανωτέρω ισχύουσα εκ του Κ.Ε.Δ.Ε. προθεσμία απόδοσης και ο τρίτος δεν έχει ακόμη αποδώσει τα κατασχεθέντα.

Εξ άλλου, η ερωτώσα υπηρεσία, με το με αριθ. πρωτ. 1079621 ΕΞ 2014/21.5.2014 έγγραφό της, διευκρίνισε ότι η τρίτη κατέβαλε αποκλειστικά στην καθής η κατάσχεση και όχι στο Δημόσιο, σε πίστωση της οφειλής του κατασχετηρίου, το συνολικό ποσό των 166.277,22 Ευρώ, κατά το διάστημα ισχύος της προσωρινής διαταγής και ότι ουδέν ποσό βεβαιώθηκε ταμειακώς εις βάρος της τρίτης.

II. Κρίσιμες διατάξεις:

1.- Σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 356/1974 («Περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων»- ΦΕΚ Α' 90), όπως ήδη ισχύουν:

«Άρθρον 1.

1. Η είσπραξις των εκ πάσης αιτίας δημοσίων εσόδων ενεργείται κατά τας διατάξεις του παρόντος Ν. Διατάγματος.

2...

Άρθρον 2.

1....

2. Για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων απαιτείται νόμιμος τίτλος. Με την εξαίρεση των φόρων και των λοιπών δημοσίων εσόδων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), για τα οποία εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του ως άνω Κώδικα, νόμιμο τίτλο αποτελούν:

α) Τα έγγραφα, στα οποία οι αρμόδιες αρχές προσδιορίζουν, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, τον οφειλέτη, το είδος, το ποσό και την αιτία της οφειλής.

β) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύεται η οφειλή.

γ) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία πιθανολογείται η οφειλή, ως προς την ύπαρξη και το ποσό αυτής, κατά την έννοια του άρθρου 347 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

3...4...5...».

Άρθρον 30.

1. Η κατάσχεσις εις χείρας τρίτων των εις χείρας αυτών ευρισκομένων χρημάτων, καρπών και άλλων κινητών πραγμάτων του οφειλέτου του Δημοσίου ή των οφειλομένων εν γένει προς αυτό, ενεργείται υπό του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου διά κατασχετηρίου εγγράφου μη κοινοποιουμένου εις τον οφειλέτην, περιέχοντος δε : α) το όνομα, επώνυμον, όνομα πατρός του οφειλέτου, β) το ονοματεπώνυμον του τρίτου εις χείρας του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεσις, γ) πίνακα χρεών του οφειλέτου και δ) χρονολογίαν και υπογραφή του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου.

2. Διά του κατασχετηρίου εγγράφου προσκαλείται ο τρίτος όπως τα μεν υπ' αυτού εις τον οφειλέτην του Δημοσίου οφειλόμενα χρήματα, καταθέση εντός οκτώ ημερών εις το Δημόσιον Ταμείον, τα δε παρ' αυτώ ευρισκόμενα κινητά πράγματα παραδώση εις τον εν τω κατασχετηρίω οριζόμενον συμβολαιογράφον ή φύλακα, εφαρμοζομένων περαιτέρω των εν άρθροις 14 -19 και επόμενα του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζόμενα.

Εάν τα πράγματα ταύτα συνίστανται εις ξένα νομίσματα ή χρεώγραφα παραδίδονται εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων...

3. Από της ημέρας κοινοποιήσεως του κατασχετηρίου εις τον τρίτον δεν δύναται ούτος να αποδώση προς τον οφειλέτη του Δημοσίου τα κατασχεθέντα χρήματα ή πράγματα ουδέ δύναται να συμψηφίση προς ανταπαιτήσεις του μεταγενεστέρας

της κατασχέσεως, της κατασχέσεως επιφερούσης τα αποτελέσματα αυτοδικαίως χωρούσης αναγκαστικά εκχωρήσεως.

Άρθρο 30Α.

Ειδικά για κατασχέσεις απαιτήσεων στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων, το κατασχετήριο έγγραφο κοινοποιείται στο κεντρικό κατάστημα ή σε οποιοδήποτε υποκατάστημα αυτών και μπορεί να περιέχει πολλούς οφειλέτες του Δημοσίου. Στο κατασχετήριο αυτό έγγραφο επισυνάπτεται για τον κάθε οφειλέτη πίνακας στον οποίο αναφέρεται το είδος και το ποσό κάθε οφειλής, ως και ο αριθμός και η χρονολογία βεβαίωσης της. Η δήλωση του πιστωτικού ιδρύματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32, γίνεται κοινή για όλους τους οφειλέτες του κατασχετηρίου εγγράφου και συνοδεύεται απαραίτητα από παραστατικό κίνησης του τραπεζικού λογαριασμού του κάθε οφειλέτη για διάστημα τουλάχιστον πέντε (5) ημερών πριν την ημερομηνία επίδοσης του κατασχετηρίου εγγράφου και μιας ημέρας μετά από αυτήν, άλλως θεωρείται ότι δεν υποβλήθηκε ποτέ δήλωση.

Η απόδοση των ποσών στην υπηρεσία που επέβαλε την κατάσχεση γίνεται υποχρεωτικά εντός δέκα (10) ημερών από την υποβολή της δήλωσης του πιστωτικού

ιδρύματος. Οι διατάξεις των άρθρων 87 και 88 του ν.δ. 17.7/13.8.1923 (ΦΕΚ 224 Α) δεν εφαρμόζονται. Για την ανωτέρω διαδικασία δεν καταβάλλονται έξοδα.

Δεν επιβάλλεται, με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου, κατάσχεση για απαιτήσεις που υπολείπονται...

Άρθρο 30Β.

1....

2. Τα κατασχεθέντα ποσά αποδίδονται είτε στο λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος είτε στην υπηρεσία που επέβαλε την κατάσχεση υποχρεωτικά εντός δέκα (10) ημερών από την υποβολή της δήλωσης του πιστωτικού ιδρύματος, σύμφωνα με διαδικασία που ορίζεται στην απόφαση της προηγούμενης παραγράφου.

3...

4...

Άρθρο 32.

1. Εάν ο τρίτος ουδέν οφείλει ή δεν οφείλει όλα τα αναφερόμενα εις το κατασχετήριο έγγραφον του Δημοσίου Ταμείου χρήματα ως και άλλα πράγματα ή δεν υποχρεούται εις την άμεσον απόδοσιν αυτών, ένεκα των υφισταμένων μεταξύ αυτού και του οφειλέτου συμφωνιών ή εξ άλλου νομίμου λόγου, ο τρίτος οφείλει να δηλώση τούτο εντός οκτώ ημερών από της επιδόσεως του κατασχετηρίου.

Ειδικά για κατασχέσεις απαιτήσεων στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων η δήλωση του προηγούμενου εδαφίου γίνεται εντός οκτώ εργασίμων ημερών από την επίδοση του κατασχετηρίου.

Η προθεσμία δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

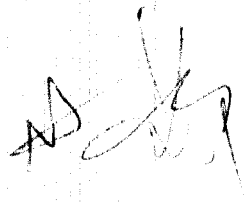
Η δήλωσις γίνεται εγγράφως δι' αναφοράς επιδιδομένης διά του δικαστικού κλητήρος εις τον εκδόντα το κατασχετήριο έγγραφον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου ή προφορικώς ενώπιον του Ειρηνοδίκου της κατοικίας του ή διαμονής του, όστις συντάσσει έκθεσιν εφ' απλού χάρτου ην αποστέλλει εις τον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου εντός 24 ωρών.

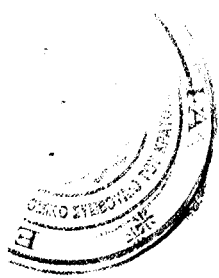
2...

Άρθρο 33.

Εάν ο τρίτος δεν προβεί σε δήλωση ή προβεί εκπρόθεσμα ή χωρίς την τήρηση του τύπου που προβλέπεται από το άρθρο 32 του παρόντος, λογίζεται οφειλέτης του Δημοσίου για το σύνολο της απαίτησης, για την οποία επιβλήθηκε η κατάσχεση, εκτός αν αυτός αποδείξει ότι δεν οφείλει στον καθ' ου ή ότι η οφειλή του είναι μικρότερη από την απαίτηση του Δημοσίου, οπότε απαλλάσσεται ή ευθύνεται μέχρι του ύψους της οφειλής του, κατά περίπτωση.»

2.- Σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας Ν.2717/1999):

«Άρθρο 217:

1. Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της Διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά :

α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της κατασχετήριας έκθεσης, γ)...δ)...ε)...

Άρθρο 228:

Η προθεσμία άσκησης, καθώς και η άσκηση ανακοπής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, εξαιρουμένης της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 217, κατά την οποία η πράξη αναστέλλεται, ως προς τους δανειστές των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη, μέχρι να τελεσιδικήσει η ανακοπή κατά του πίνακα κατάταξης .

Στις περιπτώσεις α' , β' και δ' του άρθρου 217 και για όσο χρόνο εκκρεμεί η ανακοπή μπορεί να υποβληθεί από τον ανακόποντα αίτηση για την αναστολή της εκτέλεσης των προσβαλλόμενων πράξεων.

Καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο, για την εκδίκαση της αίτησης της προηγούμενης παραγράφου, είναι το κατά το άρθρο 218 δικαστήριο, εφόσον σε αυτό εκκρεμεί η ανακοπή, το οποίο και εκδικάζει την αίτηση κατά τη Διαδικασία των διατάξεων των άρθρων 200 έως και 209, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως.».

Άρθρο 200:

Σε κάθε περίπτωση που η Προθεσμία ή η άσκηση της προσφυγής δεν συνεπάγεται κατά νόμο την Αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης και εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει χορηγηθεί αναστολή από την αρμόδια διοικητική αρχή, μπορεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε την προσφυγή, να ανασταλεί, με συνοπτικά αιτιολογημένη Απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της πράξης αυτής.....

Άρθρο 202:

1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή μόνο εφόσον ο αιτών επικαλεσθεί και αποδείξει ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη ή αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το ένδικο βοήθημα είναι προδήλως βάσιμο.

2....

3. Σε κάθε περίπτωση, η αίτηση απορρίπτεται:

α) εάν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης είναι ανεπανόρθωτη,

β) αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημόσιου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος.

γ) Αν η δήλωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 203 έχει ουσιώδεις παραλείψεις ή ανακρίβειες.

4.....

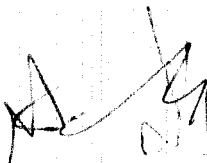
5. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ήδη εκτελεσθεί.

Άρθρο 204:

1. Η εκδίκαση της αίτησης αναστολής γίνεται σε συμβούλιο, δεν καλούνται δε σε αυτήν οι διάδικοι. Το Δικαστήριο πάντως μπορεί να τους καλέσει και να τους ακούσει.

2...

3. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος ή ο οριζόμενος από αυτούς δικαστής μπορεί, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα με την αίτηση αναστολής ή αυτοτελώς μετά την κατάθεση της, να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης, η οποία καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Αποφαίνεται δε το ταχύτερο δυνατόν μετά την αποστολή του αποδεικτικού επίδοσης, με τη φροντίδα του αιτούντος, της αίτησης αναστολής που περιέχει το σχετικό αίτημα ή της αίτησης αναστολής και της αυτοτελούς αίτησης, καθώς και της προσφυγής

με την πράξη ορισμού δικασίμου που τυχόν ορίσθηκε, στη Διοίκηση, η οποία μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις της μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, αποφαινεται χωρίς τις πιο πάνω επιδόσεις, οι οποίες, σε περίπτωση εκδόσεως προσωρινής διαταγής, γίνονται από τον αιτούντα αμέσως. Σε διαφορετική περίπτωση η προσωρινή διαταγή ανακαλείται κατά τη διάταξη του επόμενου εδαφίου.

Η προσωρινή διαταγή ισχύει έως την έκδοση της απόφασης για την αίτηση αναστολής, μπορεί δε να ανακληθεί, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, από τον πρόεδρο ή τον δικαστή που ορίσθηκε, καθώς και από το αρμόδιο για την αναστολή δικαστήριο. Η αίτηση ανακλήσεως προσωρινής διαταγής επιδίδεται στον αιτούντα, ο οποίος μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις του μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση. Η επίδοση στον αιτούντα παραλείπεται σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις.

Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, η πάροδος χρονικού διαστήματος ενενήντα (90) ημερών από τη χορήγηση της προσωρινής διαταγής, χωρίς να έχει εισαχθεί προς κρίση η αίτηση αναστολής, καθιστά υποχρεωτική την αυτεπάγγελτη επάνοδο του αρμόδιου δικαστή, προκειμένου να κριθεί αν συντρέχει λόγος δημόσιου συμφέροντος που επιβάλλει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής.

Άρθρο 205:

Αν γίνει εν όλω ή εν μέρει δεκτή η αίτηση, διατάσσεται η ολική ή μερική αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης με την αντίστοιχη προσφυγή πράξης.

Εκτός από την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης, μπορεί να διαταχθεί και κάθε άλλο, κατά περίπτωση, κατάλληλο μέτρο, χωρίς δέσμευση από τις προτάσεις των διαδίκων.».

3.- Στα άρθρα 20 παρ.1, 25 παρ.6, 94 παρ.4 και 95 παρ.5 του ισχύοντος Συντάγματος, ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 20 παρ.1: Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του όπως ο νόμος ορίζει».

«Άρθρο 25 παρ.1: Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκηση τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας».

«Άρθρο 94 παρ.4: Στα πολιτικά ή διοικητικά δικαστήρια μπορεί να ανατεθεί και κάθε άλλη αρμοδιότητα διοικητικής φύσης όπως νόμος ορίζει. Στις αρμοδιότητες αυτές περιλαμβάνεται και η λήψη μέτρων για τη συμμόρφωση της διοίκησης με τις δικαστικές αποφάσεις. Οι δικαστικές αποφάσεις εκτελούνται αναγκαστικά και κατά του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όπως νόμος ορίζει».

«Άρθρο 95 παρ.5: Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως ο νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης.».

4.- Στο άρθρο 6 παρ.1 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν.Δ.53/1974 (ΦΕΚ Α' 256), ορίζονται τα εξής:

« Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικάως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το όποιον θα αποφασίση είτε επι των αμφισβητήσεων επι των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επι του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. Η απόφασις δέον να εκδοθή δημοσία, η είσοδος όμως εις την αίθουσαν των συνεδριάσεων δύναται να απαγορευθή εις τον τόπον και το κοινόν καθ' όλην ή μέρος της διάρκειάς της δίκης προς το συμφέρον της ηθικής, της δημοσίας τάξεως ή της εθνικής ασφαλείας εν δημοκρατική κοινωνία, όταν τούτο ενδείκνυται υπό των

συμφερόντων των ανηλίκων ή της ιδιωτικής ζωής των διαδίκων, ή εν τω κρινομένω υπό του δικαστηρίου ως απολύτως αναγκαίου μέτρω, όταν υπό ειδικάς συνθήκας η δημοσιότητα θα ηδύνατο να παραβλάβη τα συμφέροντα της δικαιοσύνης.».

5.- Στο άρθρο 2 παρ.3 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν.2462/1997 (ΦΕΚ Α' 25), ορίζονται τα εξής:

«Τα Συμβαλλόμενα Κράτη στο παρόν Σύμφωνο αναλαμβάνουν την υποχρέωση:

α) να εγγυώνται ότι κάθε άτομο, του οποίου τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που αναγνωρίζονται στο παρόν Σύμφωνο παραβιασθούν, θα έχει στη διάθεσή του μία πρόσφορη προσφυγή, ακόμη και εάν η παραβίαση θα έχει διαπραχθεί από πρόσωπα που ενεργούν υπό την επίσημη κρατική ιδιότητά τους, β) να εγγυώνται ότι η αρμόδια δικαστική, διοικητική, νομοθετική ή οποιαδήποτε άλλη αρμόδια αρχή σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους θα αποφαινεται πράγματι σχετικά με τα δικαιώματα του προσφεύγοντος και να προωθήσουν τη δυνατότητα δικαστικής προσφυγής, γ) να εγγυώνται την εκτέλεση, από τις αρμόδιες αρχές, κάθε απόφασης που θα έχει κάνει δεκτή τη σχετική προσφυγή.».

6.- Στο άρθρο 1 του Ν.3068/2002 «Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις, προαγωγή των δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων στο βαθμό του συμβούλου Επικρατείας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 274), όπως ήδη αυτό ισχύει, ορίζονται τα εξής:

«Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει.».

Δεν είναι δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του παρόντος και δεν εκτελούνται οι εκτελεστοί τίτλοι που αναφέρονται στις περιπτώσεις των εδαφίων γ'-ζ' της παρ.2 του άρθρου 904 Κ.ΠΟΛ.Δ. πλην των κηρυχθεισών εκτελεστών αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν και για τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, τα οποία ανήκουν εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο.»

III. Από την ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων, συνάγονται τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 1-3, 32 παρ. 1 και 33 του ΚΕΔΕ, από της επιβολής της κατασχέσεως εις χείρας τρίτου, που συμπίπτει χρονικώς με την επίδοση του κατασχετηρίου στον τρίτο, επέρχεται το έννομο αποτέλεσμα της εκχώρησης της απαιτήσεως, με αποτέλεσμα να δημιουργείται πρόσθετη ενοχή του τρίτου, καθώς και η απαγόρευση διαθέσεως της απαιτήσεως από τον τρίτο (ΑΠ 1540/2000, γνωμ. ΝΣΚ 91/2014, 528/2008, 501/1995). Επί κατασχέσεως εις χείρας τρίτου και, συνεπεία αυτής, εκχώρησης, μελλοντικής απαιτήσεως, ακριβώς επειδή η εκχωρούμενη απαίτηση είναι μελλοντική, δεν νοείται ότι με την εκχώρηση, ως εκποιητική δικαιοπραξία, προκαλείται άμεση μεταβολή σε υφιστάμενο ενοχικό δικαίωμα, όπως κατά κανόνα συμβαίνει στις εκποιητικές δικαιοπραξίες (Γεωργιάδη- Σταθόπουλου, ΑΚ., υπό άρθρο 455, παρ. 5 αριθ. 50, γνωμ. ΝΣΚ 516/2008). Η δε μίσθωση, αποτελεί διαρκή αμφοτεροβαρή σύμβαση, βάσει της οποίας οφείλονται μελλοντικές περιοδικές παροχές (βλπτ. και Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, ΑΚ, Τ. ΙΙ, σελ. 283, παρ. 7).

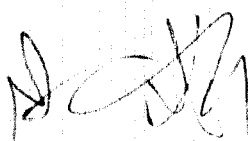
Περαιτέρω, από τις ίδιες, ως άνω, διατάξεις, σε συνδυασμό με την διάταξη της παρ. 2 άρθρου 2 του ΚΕΔΕ, η συγκρότηση του νομίμου τίτλου έναντι του τρίτου, εις χείρας του οποίου επεβλήθη κατάσχεση εκ μέρους του Δημοσίου, γίνεται, εκτός από τον αρχικό τίτλο κατά του οφειλέτη, από το κατασχετήριο, το αποδεικτικό κοινοποιήσεώς του προς τον τρίτο και, αναλόγως της περιπτώσεως, από την βεβαίωση μη υποβολής δηλώσεως από αυτόν ή από αντίγραφο της υποβληθείσας θετικής ή της εκπροθέσμου ή μη νομοτύπου, αρνητικής δηλώσεως, με την δε νομότυπη και μη επιδεχόμενη ανακλήσεως θετική δήλωση του τρίτου,

ολοκληρώνεται η συγκρότηση του νομίμου τίτλου και δύναται η διοίκηση να προβεί στην ταμειακή βεβαίωση της κατασχεθείσας και εκχωρηθείσας οφειλής, κατά του τρίτου, η οποία αποτελεί πλέον δημόσιο έσοδο, πράξη που αποτελεί νομική προϋπόθεση για την περαιτέρω διαδικασία εισπράξεως ή διοικητικής εκτελέσεως (Ι. Μπρίνιας, Διοικ. Εκτελ. Τ. Β', σελ. 526,542,545,555,559, Ολ. ΣΤΕ 4020/2007, ΣΤΕ 980/2006, γνωμ. Ολ. ΝΣΚ 282/2013 γνωμ. ΝΣΚ 91/2014, 528/2008, 57/2006, 521/2006, 858/1992, ΔΕΦΑΘ. 4717/2000, ΕΔΚΑ 2001, 698).

Εξ άλλου, από τον συνδυασμό των λοιπών, ως άνω, διατάξεων, προκύπτει ότι η πλήρης και αποτελεσματική δικαστική προστασία, με ελεύθερη πρόσβαση στο δικαστήριο, αποτελεί υποχρέωση του κράτους και χορηγείται σε κάθε πρόσωπο με την εγγύηση αυτού, στην προστασία δε αυτή συμπεριλαμβάνεται και η προσωρινή. Επομένως, βάσει των ανωτέρω διατάξεων, παρέχεται η δυνατότητα πραγματώσεως των προβλεπομένων από την έννομη τάξη δικαιωμάτων, έστω και προσωρινώς και καθιερώνεται, ως απαραίτητο συμπλήρωμα της προστασίας, τόσο η εκτελεστότητα όσο και η υποχρέωση της Διοικήσεως να συμμορφώνεται σε δικαστική απόφαση (γνωμ. Ολ. ΝΣΚ 223/2013, ΝΣΚ 91/2014, 5/2013). Ειδικότερα, σε περίπτωση χορηγήσεως αναστολής εκτελέσεως με δικαστική απόφαση, συμπεριλαμβανομένης και της κατ' άρθρο 202 Κ.Δ.Δ., η εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως αναστέλλεται, χωρίς όμως να πλήττεται η ύπαρξη και το κύρος της, μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως, εκτός αν στην απόφαση της αναστολής ορίζεται διαφορετικά. Εξ άλλου, η αναστολή εκτελέσεως της πράξεως, συνίσταται στην αποχή της αρχής που την εξέδωσε από πάσης ενεργείας εκτελέσεώς της. Ως εκτέλεση, νοείται τόνον η αναφερομένη στην επέλευση των εννόμων αποτελεσμάτων που αρμόζουν στο περιεχόμενο της πράξεως, όσο και η δυνατότητα πραγματώσεως του περιεχομένου αυτού με τα μέσα του διοικητικού καταναγκασμού, δηλαδή με διοικητική εκτέλεση κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ και, επομένως, η αναστολή συνίσταται στην παρεμπόδιση της αρχής να προβεί σε κάθε περαιτέρω ενέργεια εν ευρεία ή εν στενή εννοία (ταμειακής) βεβαίωσης της οφειλής, ή, επί ήδη ταμειακώς βεβαιωμένης οφειλής, σε κάθε άλλη περαιτέρω πράξη διοικητικής εκτελέσεως, δεδομένου ότι κατά τον χρόνο ισχύος της αναστολής, παύει κάθε ενέργεια της πράξεως, που

αποτελεί το νόμιμο έρεισμα των μεταγενεστέρων ομοίων και η πράξη αυτή δεν λειτουργεί ως νόμιμος τίτλος (Ολ. ΝΣΚ 426/2000, ΝΣΚ 91/2014). Η ίδια, ως άνω, αντιμετώπιση, προσήκει και στην περίπτωση χορηγήσεως προσωρινής διαταγής, ιδίου, ως άνω, περιεχομένου, καθόσον, ασχέτως της φύσεως αυτής, η προσωρινή διαταγή αποτελεί προσωρινή δικαστική προστασία, υπό την μορφή της προσωρινής ρυθμίσεως της καταστάσεως και με περιεχόμενο δεσμευτικό για την διοίκηση, υπό την έννοια ότι κωλύει την παραγωγή εννόμων συνεπειών σε πράξεις που αντίκεινται στο προσωρινώς λαμβανόμενο μέτρο, η δε υποχρέωση συμμορφώσεως προς αυτήν επιτάσσεται και με απειλή ποινικών κυρώσεων (Ολ. ΝΣΚ 223/2013, ΝΣΚ 5/2013, 91/2014).

IV. Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, από την κατάσχεση εις χείρας της τρίτης, η οποία άρχισε με την επίδοση του με αριθμό 300/14.4.2011 κατασχετηρίου προς αυτήν στις 8.4.2011 και ολοκληρώθηκε με την, κατά την 26.4.2001 επιδοθείσα, εν μέρει θετική δήλωσή της, η τρίτη κατέστη οφειλέτις της κατασχεθείσας απαιτήσεως, τα δε αποτελέσματα της κατασχέσεως και της αναγκαστικής εκχωρήσεως θα μπορούσαν να παραχθούν ανεμπόδιστα από την ανωτέρω ημερομηνία μέχρι τις 13.5.2011, οπότε εξεδόθη η με αριθμό 586/2011 προσωρινή διαταγή, με την οποία ανεστάλη η εκτέλεση της κατασχετηρίου εκθέσεως, μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως αναστολής. Όμως, κατά την διάρκεια ισχύος των αποτελεσμάτων της κατασχέσεως υπέρ του Δημοσίου και κατά της τρίτης (26.4 έως 13.5.2011), το μεν δεν βεβαιώθηκε ταμειακώς η κατασχεθείσα οφειλή εις βάρος της τρίτης, το δε, ουδέν ποσό κατεβλήθη από την τρίτη εις πίστωση της οφειλής της. Στην συνέχεια, από την ημερομηνία εκδόσεως της ανωτέρω προσωρινής διαταγής, παρήχθη ανασταλτικό αποτέλεσμα της κατασχέσεως, το οποίο διατηρήθηκε μέχρι τις 23.6.2011, ημερομηνία δημοσιεύσεως της με αριθμό 2286/2011 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία, έγινε εν μέρει δεκτή αίτηση αναστολής εκτελέσεως της οφειλέτιδας κατά του Δημοσίου και ανεστάλη η εκτέλεση του ανωτέρω κατασχετηρίου, που απετέλεσε την πρώτη πράξη και το έρεισμα της εκτελέσεως από του χρόνου εκδόσεώς της, για το ποσό του 1.000.000 Ευρώ, μέχρι την δημοσίευση οριστικής αποφάσεως επί της ασκηθείσας ανακοπής. Και

πάλι, όμως, από την ανωτέρω ημερομηνία δημοσιεύσεως και έκτοτε, δεν μεσολάβησαν ούτε ταμειακή βεβαίωση εις βάρος της τρίτης, ούτε καταβολή εκ μέρους της, αν και μεσολάβησε η δημοσίευση, στις, 16.11.2011, της με αριθμό 4150/2011 αποφάσεως του ιδίου Δικαστηρίου, που απέρριψε νεώτερη αίτηση της καθής, περί αναστολής εκτελέσεως και ανακλήσεως της 2286/2011 αποφάσεως. Προσέτι, κατά το ενδιάμεσο διάστημα (στις 27.4.2011), όπως εδήλωσε η τρίτη, επήλθε λύση της μισθωτικής σχέσεως με την οφειλέτιδα λόγω καταγγελίας και σύναψη νέων μισθώσεων των ιδίων χώρων, στις 28.4.2011, με άλλη αντισυμβαλλόμενη εταιρεία.

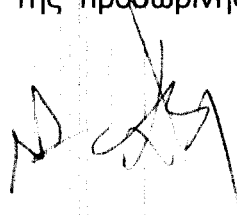
Εκ των ανωτέρω έπεται, ότι επήλθε προσωρινή και μερική (μέχρι του ποσού του 1.000.000 Ευρώ) αδρανοποίηση και παρεμπόδιση, μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως επί της από 21.4.2011 ανακοπής, κάθε χρονικώς επομένης της εκδόσεως του κατασχετηρίου ενέργεια και αντίστοιχη έννομη συνέπεια, με αποτέλεσμα η όλη ενέργεια της κατασχέσεως και, συνακόλουθα, της επελθούσας αναγκαστικής εκχωρήσεως και της απαγορεύσεως διαθέσεως, να αναστέλλεται και παρεμποδίζεται προσωρινώς, κατά το μη εκτελεσθέν μέρος που αφορά στα μετά την ημερομηνία της επελθούσας αναστολής ληξιπρόθεσμα. Περαιτέρω, βάσει των ανωτέρω δεδομένων και λόγω της αναφερομένης λήξεως της εννόμου σχέσεως (μισθώσεως) που συνέδεε την καθής η εκτέλεση-οφειλέτιδα και την τρίτη, στις 27.4.2011 και την συνομολόγηση νέας μισθώσεως με άλλην εταιρεία, το έννομο αποτέλεσμα της κατασχέσεως έπαυσε έκτοτε αυτομάτως, καταληφθέν από την επισυμβάσα λήξη της ανωτέρω εννόμου σχέσεως, με αποτέλεσμα να μην υφίσταται κατεσχημένη (και εκχωρημένη) απαίτηση, παρά μόνον από τυχόν εναπομείνασες οφειλές εκ της εκκαθαρίσεως της μισθωτικής σχέσεως, γεγονός που δεν προκύπτει σαφώς από το ιστορικό.

IV. Με βάση τα προαναφερόμενα, κατά την ομόφωνη γνώμη του Α' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, επί του ανωτέρω ερωτήματος προσήκουν οι ακόλουθες απαντήσεις:

1.- Επί του πρώτου ερωτήματος, δεν προκύπτει, κατά κυριολεξία, υποχρέωση συμμορφώσεως του τρίτου προς το περιεχόμενο της εκδοθείσας προσωρινής διαταγής, αλλά υποχρέωσή του να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που πηγάζουν

από την κατάσχεση και την εξ αυτής αναγκαστική εκχώρηση των απαιτήσεων, όπως αυτές διαμορφώνονται σταδιακά κατά την διάρκεια ισχύος της συμβατικής σχέσεως και εντός των πλαισίων της ενοχής του που πρόσκαιρα διαμορφώθηκε από τυχόν εκδοθείσα προσωρινή διαταγή δικαστού είτε των διοικητικών, είτε των πολιτικών δικαστηρίων (γνωμ. Ολ. ΝΣΚ 223/2013) ή από απόφαση περί μερικής αναστολής εκτελέσεως, χωρίς να επηρεάζεται κατά τα άλλα η υποχρέωση του τρίτου προς τον αντισυμβαλλόμενο του-καθού η εκτέλεση. Κατά δε το μέρος που αφορά στο Δημόσιο, υφίσταται τυπικώς και κατ' ουσίαν, υποχρέωση της αρμόδιας υπηρεσίας να προβεί στις ανάλογες ενέργειες προς είσπραξη των κατασχεθέντων και εκχωρηθέντων ποσών, που αφορούν στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο υφίστανται οφειλές του καθού η κατάσχεση προς τον τρίτο, βάσει της μεταξύ τους σχέσεως, με ταμειακή βεβαίωση του ποσού εις βάρος του τρίτου, μετά τον χρόνο επιβολής της κατασχέσεως και εντός των πλαισίων που ετέθησαν από τυχόν εκδοθείσα προσωρινή διαταγή ή απόφαση περί μερικής αναστολής, με χρόνο ισχύος την επομένη μη εξαιρετέα ημέρα από της δημοσιεύσεώς τους.

2.- Επί του δευτέρου ερωτήματος και των ειδικότερων υποερωτημάτων, ο χρόνος ισχύος της προσωρινής διαταγής, είναι αυτός της εκδόσεως αυτής και, επομένως, κάθε έννομο αποτέλεσμά της, όπως προσδιορίζεται από την ανωτέρω απάντηση επί του 1^{ου} ερωτήματος, άρχεται από την επομένη της ανωτέρω ημερομηνίας, μη εξαιρετέα ημέρα. Ως εκ τούτου, εάν ο τρίτος έχει ήδη καταβάλει στο Δημόσιο το ποσό της κατεσχημένης απαιτήσεως, η υπηρεσία οφείλει να αποδώσει το ποσό που τυχόν δεν υποχρεούταν να καταβάλει ο τρίτος εξ αιτίας ισχύος της προσωρινής διαταγής, προς τον αντισυμβαλλόμενο του-καθού η κατάσχεση, με αιτιολογία την μη νόμιμη είσπραξη, λόγω εκδόσεως της προσωρινής διαταγής. Στην περίπτωση της μη αποδόσεως του κατασχεθέντος ποσού από τρίτο, λόγω μη παρόδου των προθεσμιών (8ημέρου της παρ. 2 άρθρου 30 και 10ημέρου άρθρου 30Α και παρ. 2 άρθρου 30Β), καθώς και της παρόδου των ανωτέρω προθεσμιών χωρίς ο τρίτος να αποδώσει τα κατασχεθέντα, εν συνεχεία δε, εκδόσεως προσωρινής διαταγής, ο χρόνος ενάρξεως των εννόμων συνεπειών εκ της προσωρινής διαταγής, όπως αυτές

προαναφέρονται, θα εξαρτηθεί από τον χρόνο εκδόσεως αυτής και από το ακριβές περιεχόμενό της, στην τελευταία δε περίπτωση, θα πρέπει να γίνει ταμειακή βεβαίωση της οφειλής, κατά το μέρος που εξακολουθεί να υφίσταται υποχρέωση του τρίτου, κατά τα αναφερόμενα στην απάντηση επί του 1^{ου} ερωτήματος.-

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 20/6/2012

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΠΕΣΣΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ.

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΜΑΚΑΡΟΝΙΔΗΣ

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

A handwritten signature in black ink is written over the name of the legal advisor, Dimitrios I. Makaronidis.